

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Η' Ματθαίου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Η' Ματθαίου: Ματθ. ιδ' 14-22

Πρωτότυπο κείμενο

14 Καὶ ἐξελθὼν εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. 15 ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. 16 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. 17 οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. 18 ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. 19 καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ

κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. 20 καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. 21 οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. 22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

14 Καὶ ὅταν ἐβγήκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ ἐκεῖ που ἔμενεν, εἶδε πολὺν λαόν, ἐπλαγχνίσθη αὐτοὺς καὶ ἐθεράπευσεν ὅλους ὅσοι ἦσαν ἄρρωστοι. 15 Ἀργὰ δὲ τὸ ἀπόγευμα προσήλθαν οἱ μαθηταὶ καὶ τοῦ εἶπαν· “ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καὶ ἡ ὥρα ἔχει περάσει· διέλυσε τὰ πλήθη, ὥστε νὰ πάνε εἰς τὰ γύρω χωριά καὶ νὰ ἀγοράσουν διὰ τὸν ἑαυτὸν τοὺς τροφάς”. 16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· “δεν ἔχουν ἀνάγκην νὰ πάνε· δώστε τοὺς σεις νὰ φάγουν”. (Καὶ εἶπε τούτο, διὰ νὰ δώσῃ ευκαιρίαν στοὺς μαθητὰς νὰ δείξουν τὴν ἀγάπην των, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ τοὺς προπαρασκευάσῃ ψυχολογικῶς διὰ τὸ θαῦμα). 17 Ἐκεῖνοι δὲ τοῦ εἶπαν· “ἐδῶ δεν ἔχομεν παρὰ μόνον πέντε ἄρτους καὶ δύο ψάρια”. 18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε “φέρετέ τὰ ἐδῶ εἰς ἐμέ”. 19 Καὶ αφοῦ συνέστησε εἰς τὰ πλήθη νὰ καθήσουν ἐπάνω εἰς τὰ χόρτα, ἐπῆρε τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τὰ δύο ψάρια, ἐσήκωσε τὰ μάτια στὸν οὐρανόν, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν οὐράνιον Πατέρα, ἐλόγησε, ἔκοψε τοὺς ἄρτους εἰς κομμάτια καὶ τὰ ἔδωσε στοὺς μαθητὰς καὶ οἱ μαθηταὶ στοὺς ὄχλους. 20 Ἐφαγὰν δὲ ὅλοι καὶ ἐχορτάσαν καὶ ἐμάζευσαν ὅ,τι ἐπερίσσευσεν ἀπὸ τὰ κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμάτα. 21 Ἐκεῖνοι δὲ που ἔφαγαν ἦσαν πέντε περίπου χιλιάδες, ἐκτὸς ἀπὸ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ. 22 Καὶ ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς νὰ εἰσέλθουν στὸ πλοῖον καὶ νὰ πάνε προ αὐτοῦ στὸ ἀπέναντι μέρος, μέχρις ὅτου αὐτὸς ἀπολύσῃ τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ. (Τούτο δὲ τὸ ἔκαμε διὰ νὰ μὴ παρασυρθοῦν καὶ οἱ μαθηταὶ ἀπὸ τὸν ἀκρίτον ἐνθουσιασμόν των ἀνθρώπων αὐτῶν, που ἤθελαν νὰ τὸν ἀνακηρύξουν βασιλέα).

Σχολιασμός

γράφει ὁ Χριστάκης Ευσταθίου (θεολόγος)

Ο Άρτος της ζωής

«Έφαγαν πάντες και εχορτάσθησαν»

Μπροστά από ένα άλλο σημαντικό θαύμα του Κυρίου, μας φέρνει η σημερινή ευαγγελική περικοπή. Πρόκειται για τον πολλαπλασιασμό των άρτων, με τους οποίους μπόρεσαν να χορτάσουν πέντε χιλιάδες άνθρωποι.

Η περιγραφή των γεγονότων είναι τόσο παραστατική και ζωντανή. Πλησίαζε το ηλιοβασίλεμα. Όταν οι μαθητές αντιλήφθηκαν ότι η ώρα ήταν περασμένη και τον κόσμο ήδη άρχισε να τον καταλαμβάνει η πείνα, θεώρησαν φρόνιμο να απευθυνθούν στο Διδάσκαλό τους. Ήταν σίγουροι ότι όπως πάντα θα έδινε και εδώ λύση. Γνώριζαν πολύ καλά ότι όταν υπάρχει η πίστη, εκεί που σταματά η ανθρώπινη δύναμη επενεργεί η παντοδυναμία του Θεού. Δεν υπολόγισαν λάθος. Με τη θαυματουργική ενέργεια του Κυρίου, αποδείχθηκαν αρκετά πέντε ψωμιά και δύο ψάρια για να χορτάσουν πέντε χιλιάδες άντρες, χωρίς να υπολογίζονται οι γυναίκες και τα παιδιά. «Έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και ήσαν το περισσεύον των κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις».

Η Θεία ευλογία

Κατά την επίγεια παρουσία του, ο Κύριος έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον και για το σώμα του ανθρώπου. Άλλωστε, αργότερα ο απόστολος Παύλος θα το χαρακτηρίσει ναό του Αγίου Πνεύματος. Έτσι βλέπουμε ότι ο Χριστός θεραπεύει ασθενείς, ανασταίνει νεκρούς και σε πολλές περιπτώσεις αποκαθιστά την υγεία ταλαιπωρημένων ανθρώπων. Δεν ήταν επομένως δυνατό να μην ενδιαφερθεί για να χορτάσουν πεινασμένοι άνθρωποι. Με τον πολλαπλασιασμό των πέντε άρτων και των δύο ιχθύων σε έρημο τόπο χόρτασαν πέντε χιλιάδες άνδρες που έσπευσαν για να τον ακούσουν και επίσης στον τόπο ήταν ένα πλήθος από γυναικόπαιδα. Στην περίπτωση, πολύ εύστοχα ο ιερός Χρυσόστομος, σχολιάζει: «Ο τόπος μπορεί να είναι έρημος, όμως ανάμεσά σας βρίσκεται εκείνος που τρέφει την οικουμένη. Η ώρα έχει περάσει, αλλά μαζί σας συνομιλεί εκείνος, που δεν υπόκειται στο χρόνο».

Πνευματική πείνα

Πριν ο Χριστός προβεί στη θαυματουργία Του για να ικανοποιήσει το ένστικτο της πείνας στους ακροατές του, είχε προηγουμένως ικανοποιήσει ένα άλλο πνευματικό ένστικτό τους. Με τη διδασκαλία του, πρόσφερε στο πλήθος αληθινή πνευματική

τροφή. Δεν είναι μόνο η σωματική πείνα που κυριεύει τον άνθρωπο. Αλλά πεινά πρωτίστως για χαρά, για ευτυχία, για ζωή. Πεινά ακόμα για τη δικαιοσύνη, για την αλήθεια, για την αγιότητα. Ένα πλήθος πόθων και εφέσεων, τον φέρει να βρίσκεται σε μια διαρκή αναζήτηση. Με τα χέρια απλωμένα και με λαχτάρα στην ψυχή, ζητεί να εγκολπωθεί την χαρά και το φως. Από άπειρη αγάπη προς τον άνθρωπο, ο Θεός θέλησε να τον καταστήσει μέτοχο της μακαριότητάς του. Γι' αυτό Του προσφέρει και τον ίδιο τον Εαυτό του στο Ευχαριστιακό Δείπνο, σε μια πληρότητα αληθινής και αιώνιας ζωής. Ιδιαίτερα ο σημερινός άνθρωπος, ο οποίος βιώνει μια αλλιώτικη ερημία στη ζωή του, μέσα από τις σημερινές συνθήκες που επιφέρουν οι λογής κρίσεις (οικονομικές, πολιτιστικές, υγειονομικές, ηθικές κ.α.), έχει ιδιαίτερη ανάγκη πνευματικών στηριγμάτων που προσφέρει τόσο αφειδώλευτα η παρουσία του Κυρίου. Αρκεί να εναποθέσουμε με εμπιστοσύνη τον εαυτό μας στην αγάπη του. Αυτό είναι το παράδειγμα, άλλωστε, που μας δίδουν και οι άγιες μορφές που τιμούμε σήμερα, ο Φλώρος και ο Λάυρος, οι μάρτυρες, ο Αρσένιος ο εν Πάρω, ο Λεόντιος και ο Έρμος που έδωσαν τη δική τους μαρτυρία για την αγάπη του Χριστού.

Ο Άρτος της Ζωής

Πίσω από το συγκεκριμένο θαύμα, η Εκκλησία αποκρυπτογραφεί βαθύτερα μηνύματα που τρέφουν πνευματικά τον άνθρωπο και τον καταξιώνουν σε ανώτερες πνευματικές τροχιές. Διέκρινε ακριβώς την προτύπωση του «Άρτου της Ζωής». Της τροφής εκείνης που καταξιώνει τον άνθρωπο να ατενίζει τους ορίζοντες της αιωνιότητας και να γεύεται την θεία παρουσία ως υπέρτατη ευλογία στη ζωή του. Πολύ σοφά οι Πατέρες της Εκκλησίας παρομοίωσαν το Ευχαριστιακό Δείπνο με «φάρμακο αθανασίας». Αψευδής μάρτυρας είναι και η εικονογραφική παράδοση της Εκκλησίας. Η παρουσία των ιχθύων στις συμβολικές παραστάσεις της Θείας Ευχαριστίας, στις τοιχογραφίες των κατακομβών, μαρτυρεί ακριβώς ότι στο θαύμα του πολλαπλασιασμού των άρτων, είδε η Εκκλησία τον χορτασμό των ανθρώπων με τον «Άρτο της Ζωής».

Αγαπητοί αδελφοί, μόνο ο Κύριος μπορεί να ρίξει στην έρημο της ψυχής μας το πολύτιμο εκείνο μάννα που θα την στηρίξει και θα την ανυψώσει. Αρκεί και εμείς να προσέλθουμε κοντά του, όπως έπραξαν τα πεινασμένα τότε πλήθη. Να του ζητήσουμε να τραβήξει την καρδιά μας από τα πρόσκαιρα αγαθά και να εμφυτεύσει μέσα μας την ευλογημένη πείνα και δίψα γι' Αυτόν. Να γίνουμε ακόμα δέκτες του λόγου Του: «Μακάριοι οι πεινώντες, ότι αυτοί χορτασθήσονται.»